

Verslag hoorzitting Parket-Generaal ex art. 7:2 Awb inzake wob-procedure, 28 januari 2014, 11.00 tot 12.00 uur

locatie: Paleis van Justitie te Den Haag

Betreft: bezwaar tegen beslissing op het wob-verzoek van de heer Hofstede inzake openbaarmaking van documenten over de aanhouding van de heer H. Baybaşin op 24 december 1995.

De ambtelijke hoorcommissie bestaat uit de heer Vreugdenhil (voorzitter), mevrouw Nortier (secretaris) en de heer Rademacher, allen werkzaam op de Afdeling Bestuurlijke en Juridische Zaken. De voorzitter opent de hoorzitting en heet de heer Hofstede welkom, alsmede de aanwezige belangstellenden die de hoorzitting willen bijwonen. De voorzitter geeft aan dat de hoorzitting niet openbaar is, maar dat er door de hoorcommissie geen bezwaar zal worden gemaakt tegen hun aanwezigheid, mits de heer Hofstede zich hier ook in kan vinden. De heer Hofstede stelt deze aanwezigheid juist zeer op prijs.

Van de hoorzitting zal een verslag worden opgemaakt met een zakelijke weergave van hetgeen in de hoorzitting wordt besproken. Dit verslag zal aan de heer Hofstede worden toegestuurd waarna hij aanvullingen hierop kan geven die aan het verslag worden gehecht.

De voorzitter licht in het kort toe dat deze hoorzitting wordt gehouden in het kader van een bestuursrechtelijke procedure naar aanleiding van een wob-verzoek waarop de plaatsvervangend hoofdofficier van justitie Zeeland-West-Brabant een eerste beslissing heeft genomen. Het 'speelveld' van deze hoorzitting betreft dan ook de bezwaren van de heer Hofstede tegen dit besluit in primo. Het gaat niet om wat er in 1995 is gebeurd en over de vraag of zich al dan niet onrechtmatigheden hebben voorgedaan bij de aanhouding van de heer Baybaşin in 1995, maar of er op een juiste manier door het bestuursorgaan is beslist op het informatieverzoek van de heer Hofstede.

De voorzitter haalt aan dat de heer Hofstede procedureel bezwaar heeft gemaakt ex art. 6:3 Awb tegen o.a. de weigering van het bestuursorgaan om de heer Baybaşin als belanghebbende tijdens deze hoorzitting het woord te geven. Er zijn echter geen rechtstreekse belangen van de heer Baybaşin in het geding die niet samenhangen met het te nemen besluit. Ook anderszins is het Parket-Generaal van oordeel dat deze beslissing de heer Baybaşin niet rechtstreeks in zijn belangen treft: ten eerste is de heer Hofstede de primaire verzoeker geweest van het wob-verzoek en heeft de heer Baybaşin zich pas in de bezwaarfase als medeverzoeker gevoegd. Ten tweede is de heer Hofstede nadrukkelijk gesteld als de gemachtigde van de heer Baybaşin, wat veronderstelt dat diens procedurele belangen tijdens deze hoorzitting naar behoren behartigd worden. En tot slot is er een materiële reden te noemen, en dat is de omstandigheid dat, ook tijdens een nieuwe zoekslag in deze bezwaarfase, geen documenten bij het Openbaar Ministerie zijn aangetroffen. Daarmee zal bij deze beslissing op bezwaar (wederom) geen inhoudelijke belangenafweging tot openbaarmaking op grond van de wob kunnen worden gemaakt, zodat de belangen van de heer Baybaşin bij het openbaar maken van stukken niet in het geding zijn.

De heer Hofstede krijgt van de voorzitter het woord om zijn bezwaarschrift(-en) toe te lichten. Hij overlegt hiertoe een pleitnotitie van 9 pagina's.

Kort en snel beschrijft de heer Hofstede de achtergronden bij zijn informatieverzoek. Hij meent dat voorafgaande aan de arrestatie van de heer Baybaşin op 24 december 1995 al veel verkeer is gegaan, te beginnen met de onduidelijkheden rond het internationale opsporingsbevel op basis waarvan de heer Baybaşin aan de grens zou zijn aangehouden. Dit internationale opsporingsbevel zou ongeveer een week voorafgaand aan diens daadwerkelijke arrestatie zijn uitgevaardigd, doch de heer Hofstede vermoedt dat deze datum geantendeerd is en het internationale opsporingsbevel in werkelijkheid later is opgesteld. Ook zou de heer Baybaşin op het laatste moment een afspraak met een vriend in Nederland hebben gehad in plaats van in Brussel, zoals aanvankelijk de afspraak was. Al vanaf zijn hotel in Brussel werd de heer Baybaşin gevolgd door motorrijders, vermoedelijk politieagenten, en aan de grens werd hij opgewacht door de Nederlandse autoriteiten. Dit alles versterkt het vermoeden dat de heer Baybaşin op grond van een vooropgezet plan naar de Nederlandse grens is gelokt en aldaar is gearresteerd. De heer Hofstede vermoedt dat de Nederlandse autoriteiten in opdracht van de Turkse autoriteiten deze val hebben opgezet en de heer Baybaşin aldus onrechtmatig is aangehouden.

De heer Hofstede stelt dat de toenmalige advocaten van de heer Baybaşin die hem hebben bijgestaan tijdens de uitleveringsprocedure, zich uitsluitend hebben beziggehouden met de asielpcedure en de uitlevering. Zij hebben nooit de onrechtmatigheid van de aanhouding aangekaart. De huidige raadsvrouw van de heer Baybaşin heeft de heer Hofstede laten weten dat indien alsnog duidelijk wordt dat destijds sprake is geweest van een onrechtmatige aanhouding, dit reden kan zijn voor het starten van een schadeprocedure uit onrechtmatige daad.

De hoorcommissie stelt de vraag waar de heer Hofstede de datum van 17 december 1995 voor het internationale opsporingsbevel op baseert. De heer Hofstede antwoordt dat hij hierbij uitgaat van de juistheid van de door de heer Baybaşin aangeleverde informatie. De hoorcommissie wijst in dit licht naar de openbare uitspraken van de Hoge Raad in de uitleveringsprocedure van de heer Baybaşin (Hoge Raad 15 oktober 1996 en HR 17 december 1996/ NJ 1997, 533 en 534). Hierin staat vermeld dat er op 8 december 1994 een aanhoudingsbevel tegen de heer Baybaşin is opgemaakt en hij op 2 oktober 1995 internationaal is gesignaleerd. De heer Hofstede kent de uitspraken niet. De hoorcommissie zegt toe deze openbare uitspraken toe te zenden.

De heer Hofstede vervolgt zijn betoog door te verwijzen naar par. 4 van zijn pleitnota. Hierin worden de gebeurtenissen van vóór, ten tijde en na de arrestatie van de heer Baybaşin op 24 december 1995 besproken. In het bijzonder wijst de heer Hofstede op de rol van de huidige hoofdofficier van justitie van het arrondissementsparket Zeeland-West-Brabant, die ten tijde van de IRT-affaire in Turkije zou hebben bijgedragen aan het oprichten van een afluisterpost. In zijn hoedanigheid als hoofdofficier van justitie zegt hij nu de door de heer Hofstede gevraagde documenten over de aanhouding 'kwijt' te zijn.

De heer Hofstede stelt ook het punt van de ontneming van wederrechtelijk voordeel op basis van de Pluk-ze-wetgeving aan de orde. Zo zou een hotel van de heer Baybaşin in beslag zijn genomen, maar later door een andere Staat (Engeland) zijn teruggegeven aan een broer of een neef van de heer Baybaşin. De hoorcommissie stelt dat hier ook openbare jurisprudentie over bestaat en dat deze eveneens aan de heer Hofstede zal worden toegezonden.

5/2 CN

De heer Hofstede brengt ook zijn persoonlijke bemoeienis met de Turkse autoriteiten naar voren.

De hoorcommissie herhaalt dat deze persoonlijk belangen verder geen rol zullen spelen bij een te nemen beslissing op grond van de wob omdat deze wet een *algemeen* belang bij openbaarmaking veronderstelt (persoonlijke belangen van verzoeker mogen bij het maken van afwegingen op grond van de wob dus geen rol spelen).

De heer Hofstede is van oordeel dat het openbaar ministerie zijn wob-verzoek had moeten doorzenden nu de documenten wederom niet zijn aangetroffen. De hoorcommissie stelt dat dit inderdaad zal gebeuren. Een nieuwe uitgebreide zoekslag door het Parket-Generaal in de bezwaarfase, heeft opgeleverd dat recent bevestigd is dat de door de heer Hofstede gevraagde informatie zich bij het ministerie van Veiligheid en Justitie bevindt. Bij de primaire beslissing is de hoofdofficier van justitie er ten onrechte van uit gegaan dat de gevraagde informatie zich in het strafdossier van de heer Baybaşin zou bevinden (naar aanleiding van het in 1997 begonnen strafrechtelijke onderzoek). De documenten die zich nog (mogelijk) in het M&R archief in Kampen zouden bevinden, hadden op dit strafdossier betrekking. Gebleken is echter dat de documenten waar de heer Hofstede om vraagt, namelijk de stukken met betrekking tot de internationale signalering van de heer Baybaşin en de stukken die tot diens aanhouding in 1995 hebben geleid, zijn betrokken bij de uitleveringsprocedure die in 1996, eerst bij de rechtbank te Breda, daarna tweemaal bij de Hoge Raad, en tot slot bij de Minister van Justitie is gevoerd.

De hoorcommissie stelt dat er nu een beslissing op bezwaar op het wob-verzoek zal worden genomen door het College van procureurs-generaal waarbij voor doorzending van het primaire wob-verzoek naar het ministerie zal worden zorggedragen.